

Shiur Outline

1. Machlokes Rebbe Yehuda and the Rabonon if Chometz needs to be burned or scattered (pesachim 21a)
2. Gemara end of Temura explains the difference if something needs to be burned or buried
3. Gemara explains according to Rebbe Yehuda you can use the ashes, according to the rabbonon you cannot.
4. Usually, when something doesn't require burning you are not allowed to burn it lest someone uses the ashes.
5. It is a machlokes how we paskin
6. We burn it but don't use the ashes. It is a special allowance for chometz see chok Yaakov 445;1
7. Machlokes between Rashi and tosfos when Rebbe Yehuda's din applies.
8. Question of Rabbi Akiva Eiger
9. Rav Chaim Soloveitchik
10. Chazon Ish argues- see prisha
11. Mishna Berura 445;6 one can dispose of chometz by throwing it into the latrine
12. Chazon Ish argues consistent with his reasoning
13. Mishna berura cites MA that one can ask a non jew to dispose of his Chometz
14. Rav Akiva Eiger argues, consistent with his reasoning

עין משפט
נר מצוה

צא א מ"י פ"א מהל'
חמץ הלכה ט'
צב ב טוש"ע א"ח קי'
קט'
ג [טוש"ע סס]:
צג ד מ"י פ"ב מהלכות
עדות הלכה ה סמג
לאוץ טו':

יב:

ניבול בזה שית. לאו דוקא כולה שית דהא רריך לשרוף
 מון שש"י. **והיה** פישנא דארס מוניה שעה ומשחו
 ניבול עד סוף חמש. אפי' טעה בשמי שעות היה יכול להקטות
 יכול עד סוף חמש² שצחמש חמה במורח ובשש חמה צמערב:

בשית חמה בי קרנתא קאי.
הקסה ריז"א לאזיי

אלא בן יומא לליליא לא מעו אינשי וברין
הוא דתיב לקמיה מפי אלא שבה' חמה
במזרח וכו' חמה במערב תנן ר"מ אומר
אובלין כל ה' ושורפין בתחילת ה' רבי יהודה
אומר אובלין כל ה' ותולין כל ה' ושורפין
תחילת ה' לאביי אליבא דר"מ דאמר אין
אדם מועה ולא כלום ניכול כולה שית ולחד
לישנא נמי דאמר אדם מועה משהו ניכול
עוד סוף שית ואביי אליבא דר' יהודה דאמר
אדם מועה חצי שעה ניכול עד פלגא
דשית ולחד לישנא נמי דאמרת אדם מועה
שעה ומשהו ניכול עד סוף ה' (אלא) אמר
אביי עדות מסורה לזריוס חמין לכל מסור
ורבא אליבא דר"מ דאמר אדם מועה שתי
שעות חסר משהו מתחילת ה' לא ניכול ה'
חמה במזרח וז' חמה במערב אי חבי בטיח
נמי ניכול אמר רב אדא רב אבהו שית יומא
בקרנתא קאי ורבא אליבא דר' יהודה דאמר
אדם מועה ג' שעות חסר משהו מתחילת
ה' לא ניכול ה' חמה במזרח ושבע חמה
במערב כל שכן ה' אי חבי כה' נמי ניכול
במזרחא אביי אליבא דרבא עדות מסורה
לזריוס חמין לכל מסור ורבא אמר לא
הינו מעמא דאביי יהודה אמר רבי יהודה
למעמי דאמר ר' ביעור חמין אלא שריפא
ויהבו ליה רבנן שעה אחת ללקוח בה עצים
איחיבה רכינא לרבא א"ר יהודה אימתי
שלא בשעת ביעורא אבל בשעת ביעורא
השבתה בכל רבא אלא אמר רבא ג' גזירה
מישום יום המעונן אי הכי אפילו בארבע
שעות נמי לא ניכול אמר רב פפא ד' זמן
סעודה כל ה' א"ר ח' שעה דאשונה מאכל
זרדין שנה מאכל ליסמין שלישית מאכל
ירושין רביעית מאכל פועלין חמישית מאכל

תלמודי חכמים ששית מאכל כל אדם והאמר רב פפא רביעית זמן סעודה לכל היא אלא איפך רביעית מאכל כל אדם חמישית מאכל פועלים ששית מאכל תלמודי חכמים מכאן ואילך כוורק אבן לחמת אבן אב"י לא אמרן אלא דלא טעים מדי בצררא אבל מעים מדי בצררא אלא היינו לן בה אמר רב אשי כמחלוקת בעדות כך מחלוקת בחמץ פשיטא היינו הך דאמרין הא קא משמע לן ששית דשניני שנייא הוא ולא חימא תנאי היא אמר רב שמו בר אשי לא שנו אלא בשעות אבל אחד אומר קודם הניח החממה ואחר הניח החממה עדותן כבטלה פשיטא אלא אחד אומר קודם הניח החממה ואחר אומר בתוך הניח החממה עדותן כבטלה אלא נמי פשיטא מהו דתימא תרויירו חדא מילתא קאמרי יהא דקאמר

וְאִינְשֵׁי וּלְבַתְרֵיהֶם יִהְיוּ לֵיהֶם רְבִיעִית
יִהְיוּ לֵיהֶם לְקִמְיָהּ רְבִיעִית וְשְׁלִישִׁית וְשֵׁנִיה
לְמִיתָב לֵיהֶם אֵלֶּה הָא פְּרִישׁ רַבִּי יְהוּדָה
וְעוֹ שְׁחַמְשָׁה חֲמֵה צְמוּרָה וְשִׁשְׁעָה צְמַעְרָב.

לאזלוניו ולימסטריוויו מקטלן אל
 מיין טעגער ושבסאל און חתן באוואה
 שעה נעכטע וואס ווארען מיר בעלע
 העדוה ואפי' לא הווען בעקטע שלפניו
 דאס איז אמר לי ווי גענוג (א) שלישט
 ורעכטע ווארעמטע ווארען הייט ווארדן
 לומר בשבטי היה אלא שטעמ'י הרי
 נחלקה עדותן אלס בשבטי היה
 המעשה אין כאן אלא עד אחד דאס
 חזירו אמר בחמס עדן שנייה
 לחמישים לא טעו: ניוול עד סוף
 שיש. דאס מן המורה איז אסור
 אלא שמעורר ש' ורעבן למע' (א) הוא
 דעבוד המורה כמירד ללא טעו אינש
 צוה: עדות מעורר לוריוס. (א)
 אים דא להשיע עד להנפש אפי' אפי'
 בקי בשעת לפי שיעוד הוא קטור
 להדרש בדרישה ותוקידה אצל חתן לא
 הכל מוטל באינון קיי בשעת טועה
 בהן: בחמס אסור במורה ובשבע
 מחציר. ותמן איז חתן אלא בשבע
 ואין טעות בין חמש לשבע: איז סי'
 בשש גמי ניוול. דאס כש ערין לא
 טועה חמה לא מערר אלא בחמס
 והביק וירחמה תמחיה כרש' לא
 דאס אין לא טועה לא לכאן ולא לכאן

מהם תחתיו: ויחם. חמה: חמה
קרישף קרי: באלטע היקע קרישפה
לגות למורד וקרובה לגות למערב
זין עומדין עליה. והכי נקט למעבד
רבי קרישף ולא קטן זין משיש
דרוס קאי לפי שגבל חמה שחמה
סוכתו זין עגול הוא דבר עגול און
ארבע ארבע זיכר זיכר זיכר זיכר זיכר
מחבול עז חזי דרומו וחזי אפמו
ומיחו פלגי דרוס כסוף מורה חמה
מערב: תחתיו ארבע לא ינול.
הא טעו ש ויחם ארבע: וחשי
שמע' ליה לרבי יודא דאמר זין
חמה לשע לא טעו וי"ה ארבע:
עדות מפורס לוריון. ויולקן חמה
הא רבי יהודה דלא טעו זין חמה
לשע אבל שמעון לכל מקור וטעו ויחיה
כזי היא לא טעו ואש"י דטעו זין
תחילת שלש לטוף חמה דהיינו שלש
שעות לא טעו זין חמה ארבע תחילת
שבע ארבעה זין חמה: משום שש
אש"י דאשרינו בדר מושל משום
הלכות הירידה תחתיו: ויחם חמה.
טעמה חזי יהודה בחמין לא משום
טעמה חזי דלא טעו זינע זין

[illegible]

(א) שבת נב : יש"ג,
(ב) [לקמן כא. כו : תמורה
לד.], (ג) שבת י' : [ע"ש],
(ד) [כחובות לא.],
(ה) סנהדרין מז. (ו) [לעיל
א.], (ז) [לקמן כו.],
(ח) [שם].

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ניכול
וכו' למה להו דעבוד:
(ב) ד"ה אימתי וכו'
מדאוריית' שרי הק"ד:
(ג) ד"ה כמחלוקת וד"ה
משום הד"א: (ד) רש"י
ד"ה אימתי וכו' חכמים
וטעמם משום:

מוֹתָם רַעֲשׁ"י

לִידִים. אָמֵם שְׁקִיר
קִנְיָנִישׁ וְאוֹלֵי אֶרֶץ
וְהֵם רֶעֱמָנָן (שְׁבַח א.)
יִירָשְׁנָה יוֹרֵשׁ הוּן רַב
שֶׁנֶּחֱרָבוּ וְלִין שְׁמוֹנִים
וְדוֹאֲגִין לָשׁוֹת אַחֵר מוֹנֵט
וְעִפְשׁוֹן מִלְּחָמָה (שְׁמוֹ)
כְּדוֹרָק אֲבֹן לַחֲמַת. קֶשֶׁה
וְלִי רִנְהֵם אֶל קֶשֶׁה
וְלֵא יִהְיֶה (שְׁמוֹ). לֹא שָׁנוּ
אֶלֶף בִּשְׁעוֹתָ. דִּמְ כֶּסֶר
שֶׁנֶּחֱרָבוּ לִינֵם זֶמֶר כֶּסֶר
לֵא טַעֵי כוֹלֵי הָאֵל (סְפִירוֹת)
(כֶּסֶף). אֲבָל אַחַד אֹמֵר
קוֹדֵם הֵנּוּ הַחֲמָה. טִמָּן
מִתְקֵה הֵנּוּ וְלִין שְׁמוֹנִים
כִּנְיָן אַחֵר כְּמוֹ שֶׁנֶּחֱרָבוּ

מוֹסֵף תּוֹסֵפוֹת
א. קוֹדֶם שִׁכְנוֹת בְּרוּיֹס
אֲדוֹרְיִימָה 'מוֹס' שֶׁמֶן,
כ. רִבֵּן מִשְׁכָּל לִשְׁבַּע אֶל
צ. אִישׁ, 'מוֹס' שֶׁס.
ד. [לֹא-יֵצֵא מִן מִסָּךְ הַן
לִפְלֹג אֲדִישָׁת אֶל טַעַם
אִישׁ וְכֵן כִּי לִפְלֹג
אֲדִישָׁת. טַעַם. ד. אֶל הַר
נָמִי לִשְׁבַּע שֶׁמֶן מִתֵּן
מִדְּרֵה. 'מוֹס' הַלֵּלֶם.
ה. וְהֵי יֵשׁ לֵב לְהוֹיֵת כֵּן
'מוֹס' שֶׁמֶן. ו. אֶבֶל קוֹדֶם
אִשְׁרוֹר אֶל. ט. אֶל הַר
וְגוֹלִים הַעֲלֹם לִכְבוֹד.
'מוֹס' הַלֵּלֶם. ז. וְהֵי
פִרְד, אִיכֵּ אֲמִאי יְהוֹיֵם
ח. לֵב שֶׁנָּה אֲחֵת לִלְקֵט הַן
צָעִים, אֶל הַבֶּשֶׁשׁ מִצֵּי
לִכְבוֹד, הַשְׁבַּחְתוּ לֵב
דְּבֵר. 'מוֹס' רִיֵּם. ט. דְּמִי
אֲנִישְׁתִּי אֶל אִכְלוֹת. חֲמֵשׁ
וְטַעַם שֶׁפִּיר כֵּן
רְבִיעִית לִאֲחֻזוֹת. י.